Dz.U.05.155.1298

2006.05.03	zm.	Dz.U.06.64.448	art. 1
2006.12.31	zm.wyn.z	Dz.U.06.136.970	ogólne
2007.03.13	zm.	Dz.U.07.34.206	art. 1
2007.10.05	zm.	Dz.U.07.171.1208	art. 1

USTAWA

z dnia 29 lipca 2005 r.

o sporcie kwalifikowanym[1)]

(Dz. U. z dnia 17 sierpnia 2005 r.)

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1. 1. Ustawa określa zasady prowadzenia działalności w zakresie sportu kwalifikowanego, zasady uczestnictwa we współzawodnictwie sportowym, a także zadania organów administracji rządowej, jednostek samorządu terytorialnego oraz innych podmiotów w zakresie organizacji uprawiania sportu kwalifikowanego i współzawodnictwa sportowego.

2. Uprawianie sportu kwalifikowanego odbywa się zgodnie z przepisami ustawy, postanowieniami statutów i regulaminów związków sportowych, polskich związków sportowych oraz międzynarodowych organizacji sportowych.

3. Przepisów ustawy nie stosuje się do sportu osób niepełnosprawnych, chyba że odrębne ustawy stanowią inaczej.

Art. 2. 1. Organy administracji rządowej tworzą warunki organizacyjne do rozwoju sportu kwalifikowanego i mogą wspierać finansowo jego rozwój.

2. Jednostki samorządu terytorialnego mogą wspierać, w tym finansowo, rozwój sportu kwalifikowanego, z zastrzeżeniem ust. 3.

3. Organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego, w drodze uchwały, określi warunki i tryb wspierania, w tym finansowego, rozwoju sportu kwalifikowanego.

Art. 3. W rozumieniu ustawy:

1) kadra narodowa jest to grupa zawodników zakwalifikowanych jako kandydaci do składu reprezentacji kraju w danej dyscyplinie sportu;
2) liga zawodowa jest formą współzawodnictwa sportowego organizowanego i prowadzonego na najwyższym lub kilku najwyższych poziomach rywalizacji w określonej dyscyplinie sportu;
3) sport kwalifikowany jest formą aktywności człowieka związaną z uczestnictwem we współzawodnictwie sportowym, organizowanym lub prowadzonym w określonej dyscyplinie sportu przez polski związek sportowy lub podmioty działające z jego upoważnienia;
4) współzawodnictwo sportowe jest indywidualną lub zbiorową rywalizacją osób zmierzającą do uzyskania właściwych dla danej dyscypliny sportu rezultatów;
5) zawodnikiem jest osoba uprawiająca określoną dyscyplinę sportu i posiadająca licencję zawodnika uprawniającą do uczestnictwa we współzawodnictwie sportowym.

Rozdział 2

Struktura organizacyjna sportu kwalifikowanego

Art. 4. 1. Uczestnikami współzawodnictwa sportowego mogą być kluby sportowe, zawodnicy

zrzeszeni w klubach sportowych lub zawodnicy niezrzeszeni.

2. Zawodnikiem zrzeszonym w klubie sportowym jest zawodnik, który spełnia jeden z warunków:

1) jest członkiem klubu sportowego;
2) jest związany z klubem sportowym umową;
3) prowadzi osobiście lub wspólnie z innymi osobami klub sportowy.

3. Szczegółowe zasady uczestnictwa we współzawodnictwie sportowym w danej dyscyplinie sportu określają regulaminy polskich związków sportowych.

4. Udział klubu sportowego lub zawodnika we współzawodnictwie sportowym innym niż organizowane przez polski związek sportowy lub zrzeszającą ten związek międzynarodową organizację sportową w danej dyscyplinie sportu wymaga zgody właściwego polskiego związku sportowego.

Art. 5. Osoba fizyczna bądź osoba prawna posiadająca akcje, udziały lub inne tytuły uczestnictwa w klubie sportowym nie może posiadać akcji, udziałów lub innych tytułów uczestnictwa w innym klubie sportowym uczestniczącym we współzawodnictwie sportowym w tej samej dyscyplinie sportu ani też zasiadać w jego organach.

Art. 6. 1. Uczestnictwo klubu sportowego w sporcie kwalifikowanym w danej dyscyplinie sportu wymaga posiadania przez ten klub licencji. Licencję przyznaje właściwy polski związek sportowy.

2. Do wniosku o przyznanie licencji należy dołączyć:

1) wyciąg z Krajowego Rejestru Sądowego lub z innego rejestru albo z ewidencji właściwych dla formy organizacyjnej danego klubu sportowego;
2) odpis statutu lub umowy spółki - w przypadku klubu sportowego działającego jako osoba prawna;
3) pisemne zobowiązanie klubu sportowego do przestrzegania statutu i regulaminów polskiego związku sportowego oraz międzynarodowych organizacji sportowych.

3. Warunki i tryb przyznawania i pozbawiania licencji są określane w regulaminach właściwego polskiego związku sportowego.

4. Polski związek sportowy prowadzi ewidencję przyznanych licencji.

5. Polski związek sportowy może pobierać opłatę za przyznanie licencji w wysokości nieprzekraczającej kosztów jej przyznania.

6. (uchylony).

7. W sprawach przyznawania i pozbawiania licencji od orzeczeń polskiego związku sportowego klubowi sportowemu przysługuje skarga do wojewódzkiego sądu administracyjnego.

Art. 7. 1. Polskim związkiem sportowym jest związek sportowy, o którym mowa w art. 8 ustawy z dnia 18 stycznia 1996 r. o kulturze fizycznej, o zasięgu ogólnokrajowym, utworzony po uzyskaniu zgody ministra właściwego do spraw kultury fizycznej i sportu.

2. Polski związek sportowy może działać w formie stowarzyszenia lub związku stowarzyszeń.

3. Członkiem polskiego związku sportowego mogą być kluby sportowe oraz związki sportowe działające w dyscyplinie sportu, w której funkcjonuje dany polski związek sportowy, a także, o ile statut to przewiduje, inne osoby prawne i fizyczne.

4. W zakresie nieuregulowanym w ustawie do polskich związków sportowych stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 7 kwietnia 1989 r. - Prawo o stowarzyszeniach (Dz. U. z 2001 r. Nr 79, poz. 855, z 2003 r. Nr 96, poz. 874 oraz z 2004 r. Nr 102, poz. 1055).

Art. 8. 1. Wniosek o wyrażenie zgody na utworzenie polskiego związku sportowego założyciele składają do ministra właściwego do spraw kultury fizycznej i sportu.

2. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, należy dołączyć:

1) projekt statutu polskiego związku sportowego;
2) wyciąg z Krajowego Rejestru Sądowego albo z innego rejestru, albo z ewidencji właściwych dla formy organizacyjnej danego założyciela;
3) protokół zebrania założycielskiego, podpisany przez wszystkich założycieli;
4) wykaz klubów sportowych, wraz z adresami, prowadzących działalność w danej dyscyplinie sportu;
5) szczegółowy opis dyscypliny sportu;
6) informację o prowadzonych rozgrywkach lub systemie współzawodnictwa sportowego w danej dyscyplinie sportu;
7) informację o międzynarodowej organizacji danej dyscypliny sportu, systemie międzynarodowego

współzawodnictwa sportowego oraz działających w tej dyscyplinie sportu międzynarodowych organizacjach sportowych;
8) zaświadczenie potwierdzające przynależność związku sportowego do międzynarodowej organizacji sportowej właściwej dla danej dyscypliny sportu, zrzeszającej krajowe organizacje sportowe co najmniej z 40 państw i co najmniej z 3 kontynentów, albo pisemne przyrzeczenie takiej międzynarodowej organizacji sportowej uzyskania przynależności do niej po utworzeniu polskiego związku sportowego;
9) informację o warunkach organizacyjnych i materialnych umożliwiających wykonywanie zadań polskiego związku sportowego.

3. Minister właściwy do spraw kultury fizycznej i sportu odmawia wyrażenia zgody na utworzenie polskiego związku sportowego, gdy w danej dyscyplinie sportu działa już polski związek sportowy lub gdy wnioskodawca nie przedłoży dokumentów lub nie wykaże spełnienia warunków, o których mowa w ust. 2, albo gdy dana dyscyplina sportu nie znajduje się w wykazie, o którym mowa w art. 10.

Art. 9. 1. Minister właściwy do spraw kultury fizycznej i sportu zatwierdza statut polskiego związku sportowego oraz wszelkie jego zmiany.

2. Minister właściwy do spraw kultury fizycznej i sportu odmawia zatwierdzenia statutu polskiego związku sportowego lub zmian tego statutu w przypadku stwierdzenia niezgodności jego postanowień z prawem lub ustalenia, że postanowienia statutu nie gwarantują wykonywania zadań, o których mowa w art. 12 ust. 1.

Art. 10. Minister właściwy do spraw kultury fizycznej i sportu określi, w drodze rozporządzenia, wykaz dyscyplin sportu, w których mogą działać polskie związki sportowe, biorąc pod uwagę dane dotyczące zasięgu i potencjału rozwojowego danej dyscypliny sportu, a także stopnia jej zorganizowania.

Art. 11. 1. W danej dyscyplinie sportu może działać tylko jeden polski związek sportowy, chyba że minister właściwy do spraw kultury fizycznej i sportu, na wniosek polskiego związku sportowego, wyrazi zgodę na działanie polskiego związku sportowego w kilku dyscyplinach sportu. Do wniosku stosuje się odpowiednio przepisy art. 8 ust. 2.

2. Minister właściwy do spraw kultury fizycznej i sportu odmawia wyrażenia zgody na działanie polskiego związku sportowego w kolejnej dyscyplinie sportu, jeżeli zachodzą okoliczności, o których mowa w art. 8 ust. 3.

Art. 12. 1. Do zadań polskiego związku sportowego należy:
1) organizacja lub prowadzenie współzawodnictwa sportowego, z zastrzeżeniem art. 16 ust. 1;
2) przygotowywanie reprezentantów Polski do uczestnictwa w międzynarodowym współzawodnictwie sportowym;
3) prowadzenie działalności edukacyjnej, wychowawczej i popularyzatorskiej w zakresie sportu;
4) reprezentowanie, z zastrzeżeniem art. 27, danej dyscypliny sportu w międzynarodowych organizacjach sportowych oraz organizowanie udziału w międzynarodowym współzawodnictwie sportowym;
5) przedstawianie propozycji składu kadry narodowej ministrowi właściwemu do spraw kultury fizycznej i sportu;
6) szkolenie oraz doskonalenie zawodowe trenerów, a także szkolenie sędziów sportowych;
7) określanie warunków i trybu zmiany przynależności zawodnika do klubu sportowego w danej dyscyplinie sportu;
8) prowadzenie spraw związanych z przyznawaniem licencji klubom sportowym, zawodnikom, trenerom i sędziom sportowym;
9) prowadzenie postępowań dyscyplinarnych na zasadach ustalonych w regulaminach polskiego związku sportowego.

2. Polski związek sportowy ma wyłączne prawo do podejmowania decyzji we wszystkich sprawach dotyczących danej dyscypliny sportu, niezastrzeżonych w ustawie dla organów administracji rządowej lub innych podmiotów.

Art. 13. 1. Polski związek sportowy może powołać spółkę kapitałową prawa handlowego do zarządzania sprawami związku dotyczącymi gospodarczego wykorzystania dóbr materialnych i

niematerialnych przysługujących związkowi, na zasadach określonych w umowie zawartej między związkiem a spółką.

2. Jeżeli polski związek sportowy wnosi do spółki, o której mowa w ust. 1, wkład niepieniężny (aport) w postaci składnika majątkowego powstałego z udziałem środków publicznych lub powierza jej gospodarowanie takim składnikiem majątkowym, to odpowiednio w umowie spółki lub w umowie, o której mowa w ust. 1, wprowadza się postanowienia dotyczące:

1) sposobu gospodarowania takim składnikiem majątkowym;
2) zapewnienia warunków do przeprowadzania kontroli gospodarowania takim składnikiem majątkowym przez organ nadzorujący polski związek sportowy.

3. Jeżeli zadania realizowane przez polski związek sportowy są dofinansowywane ze środków publicznych, zawarcie umowy, o której mowa w ust. 1, wymaga uzyskania przez ten związek zgody ministra właściwego do spraw kultury fizycznej i sportu.

4. (uchylony).

Art. 14. 1. Organ stanowiący polskiego związku sportowego powołuje komisję rewizyjną, zwaną dalej "komisją".

2. Komisja kontroluje działalność polskiego związku sportowego we wszystkich dziedzinach jego działalności.

3. W ramach kontroli komisja może badać wszystkie dokumenty polskiego związku sportowego, żądać od zarządu sprawozdań i wyjaśnień oraz dokonywać oceny stanu majątku związku.

Art. 15. 1. W dyscyplinie sportu, w której współzawodnictwo sportowe jest organizowane w formie rozgrywek ligowych, właściwy polski związek sportowy może utworzyć ligę zawodową.

2. W przypadku gdy ponad połowa klubów sportowych biorących udział w rozgrywkach ligowych na najwyższym poziomie rywalizacji działa w formie spółek akcyjnych, polski związek sportowy jest obowiązany utworzyć ligę zawodową.

3. Liga zawodowa jest zarządzana przez odrębną od polskiego związku sportowego osobę prawną działającą w formie spółki z ograniczoną odpowiedzialnością albo spółki akcyjnej.

4. W skład ligi zawodowej w grach zespołowych wchodzą wyłącznie kluby sportowe będące spółkami akcyjnymi.

5. Na wniosek polskiego związku sportowego minister właściwy do spraw kultury fizycznej i sportu wyraża zgodę na czasowy udział w lidze zawodowej, o której mowa w ust. 4, klubów sportowych funkcjonujących w innej niż spółka akcyjna formie prawnej. W takim przypadku minister właściwy do spraw kultury fizycznej i sportu jednocześnie określa termin, w jakim klub sportowy ma obowiązek przekształcić się w spółkę akcyjną. W przypadku bezskutecznego upływu tego terminu wygasa uprawnienie klubu sportowego do udziału w lidze zawodowej.

6. Minister właściwy do spraw kultury fizycznej i sportu może odmówić wyrażenia zgody na czasowy udział w lidze zawodowej, o której mowa w ust. 4, klubów sportowych funkcjonujących w innej niż spółka akcyjna formie prawnej, gdy nie wykonują one, wynikających z ustawy lub właściwych regulaminów, obowiązków wobec polskiego związku sportowego.

7. Zasady funkcjonowania ligi zawodowej są ustalane w umowie zawartej między właściwym polskim związkiem sportowym a spółką zarządzającą ligą zawodową. Umowa zawiera postanowienia gwarantujące właściwemu polskiemu związkowi sportowemu co najmniej:

1) realizację zobowiązań krajowych i zagranicznych, w tym zadań określonych w art. 12 ust. 1 pkt 4;
2) realizację zadań związanych z właściwym przygotowaniem reprezentacji kraju do udziału w zawodach międzynarodowych;
3) prowadzenie postępowań dyscyplinarnych na zasadach ustalonych w regulaminach polskiego związku sportowego;
4) udział w przychodach związanych z zarządzaniem ligą zawodową.

8. Zawarcie umowy, o której mowa w ust. 7, następuje po uzyskaniu zgody ministra właściwego do spraw kultury fizycznej i sportu. Minister właściwy do spraw kultury fizycznej i sportu odmawia wyrażenia zgody na zawarcie umowy w przypadku stwierdzenia niezgodności jej postanowień z prawem, postanowieniami statutu lub regulaminów polskiego związku sportowego.

9. Spółka akcyjna przystępująca do ligi zawodowej w miejsce klubu sportowego niebędącego spółką akcyjną przejmuje z dniem przystąpienia do ligi zawodowej ogół praw i obowiązków majątkowych oraz niemajątkowych tego klubu, związanych z udziałem we współzawodnictwie sportowym w danej

dyscyplinie sportu.

Art. 16. 1. W dyscyplinach sportu, w których współzawodnictwo sportowe nie jest organizowane w formie rozgrywek ligowych, polski związek sportowy może przekazać organizowanie lub prowadzenie współzawodnictwa sportowego w całości lub w części osobie prawnej lub osobie fizycznej będącej przedsiębiorcą w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. Nr 173, poz. 1807, z późn. zm.[2)]).

2. Do przekazania organizowania lub prowadzenia współzawodnictwa sportowego, o którym mowa w ust. 1, przepisy art. 15 ust. 7 stosuje się odpowiednio.

Art. 17. 1. Polski związek sportowy podlega wpisowi do Krajowego Rejestru Sądowego na zasadach określonych odrębnymi przepisami.

2. Do wniosku o zarejestrowanie polskiego związku sportowego należy dołączyć ponadto:

1) zgodę ministra właściwego do spraw kultury fizycznej i sportu na utworzenie polskiego związku sportowego;
2) decyzję o zatwierdzeniu statutu polskiego związku sportowego przez ministra właściwego do spraw kultury fizycznej i sportu.

Art. 18. 1. Nadzór nad działalnością polskich związków sportowych sprawuje minister właściwy do spraw kultury fizycznej i sportu.

2. Organ sprawujący nadzór ma prawo:

1) żądać dostarczenia przez władze polskiego związku sportowego, w wyznaczonym terminie, odpisów uchwał zebrania członków lub delegatów;
2) żądać od władz polskiego związku sportowego, w wyznaczonym terminie, niezbędnych wyjaśnień;
3) dokonywać kontroli polskiego związku sportowego.

3. Zakresem kontroli, o której mowa w ust. 1 pkt 3, jest objęte badanie działalności polskiego związku sportowego pod względem zgodności z prawem, a także z postanowieniami statutów lub regulaminów wewnętrznych.

4. Nadzorem ministra właściwego do spraw kultury fizycznej i sportu nie są objęte decyzje, o których mowa w art. 43 ust. 1 i 2.

Art. 19. 1. Organ sprawujący nadzór zawiadamia polski związek sportowy o kontroli najpóźniej w chwili rozpoczęcia czynności kontrolnych.

2. W zawiadomieniu, o którym mowa w ust. 1, organ sprawujący nadzór może wystąpić o przygotowanie w szczególności wskazanych dokumentów, zestawień i wyjaśnień.

3. Zawiadomienie zawiera:

1) wskazanie podstawy prawnej do przeprowadzenia kontroli;
2) nazwę polskiego związku sportowego objętego kontrolą;
3) przedmiot, zakres oraz miejsce przeprowadzenia kontroli wraz z terminem jej rozpoczęcia i zakończenia;
4) imię i nazwisko osoby uprawnionej do dokonywania czynności kontrolnych.

Art. 20. 1. Osoba przeprowadzająca kontrolę może dokonać oględzin obiektu lub składników majątkowych.

2. Oględzin dokonuje się w obecności przedstawiciela polskiego związku sportowego lub osoby przez niego upoważnionej.

3. Z przebiegu i wyniku oględzin sporządza się niezwłocznie protokół, który podpisuje osoba przeprowadzająca kontrolę i osoba obecna przy oględzinach.

Art. 21. 1. Osoba przeprowadzająca kontrolę dokonuje ustaleń stanu faktycznego na podstawie zebranych w toku kontroli dowodów.

2. Dowodami są w szczególności dokumenty, protokół oględzin, opinie biegłych, wyjaśnienia i oświadczenia.

3. Osoba przeprowadzająca kontrolę może żądać sporządzenia na koszt kontrolowanego niezbędnych do kontroli odpisów lub wyciągów dokumentów, jak również zestawień i obliczeń sporządzonych na podstawie dokumentów.

Art. 22. 1. Ustalenia kontroli przedstawia się w protokole kontroli, a ocenę kontroli - w wystąpieniu pokontrolnym.

2. W przypadku stwierdzenia nieprawidłowości wystąpienie pokontrolne zawiera wnioski i zalecenia pokontrolne wraz ze wskazaniem sposobu ich usunięcia.

3. Polski związek sportowy objęty kontrolą w terminie 30 dni od dnia otrzymania wniosków i zaleceń pokontrolnych zawiadamia organ kontrolujący o ich wykonaniu lub o przyczynach ich niewykonania.

Art. 23. 1. Jeżeli działalność polskiego związku sportowego jest niezgodna z prawem, postanowieniami statutu lub regulaminów, organ sprawujący nadzór, w zależności od rodzaju i stopnia stwierdzonych nieprawidłowości, może:

1) udzielić upomnienia poszczególnym członkom władz polskiego związku sportowego albo władzom polskiego związku sportowego;
2) zawiesić wykonanie uchwały polskiego związku sportowego niezgodnej z prawem lub postanowieniami statutu lub regulaminów oraz zażądać jej uchylenia w wyznaczonym terminie, a w przypadku nieuchylenia uchwały w wyznaczonym terminie - uchylić taką uchwałę;
3) wystąpić do Trybunału, o którym mowa w art. 42 ust. 1, o zastosowanie środka, o którym mowa w art. 23a;
4) wystąpić do sądu o zastosowanie środka, o którym mowa w art. 24.

2. Organ sprawujący nadzór może cofnąć zgodę na utworzenie polskiego związku sportowego, jeżeli polski związek sportowy:

1) nie realizuje zadań, o których mowa w art. 12 ust. 1, albo
2) utracił przynależność do międzynarodowej organizacji sportowej właściwej dla danej dyscypliny sportu, albo
3) został postawiony w stan likwidacji.

Art. 23a. 1. Trybunał, o którym mowa w art. 42 ust. 1, na wniosek organu sprawującego nadzór może, w drodze postanowienia, zawiesić w czynnościach poszczególnych członków władz polskiego związku sportowego albo władze polskiego związku sportowego.

2. Trybunał, o którym mowa w art. 42 ust. 1, rozpatruje wniosek organu sprawującego nadzór w terminie 30 dni od dnia wpłynięcia wniosku.

3. Do postępowania, o którym mowa w ust. 1, nie stosuje się przepisu art. 41.

4. Do czasu rozstrzygnięcia postępowania, o którym mowa w ust. 1, Trybunał, o którym mowa w art. 42 ust. 1, może wyznaczyć kuratora.

5. Jeżeli Trybunał, o którym mowa w art. 42 ust. 1, zawiesi władze polskiego związku sportowego, wyznacza ponownie kuratora, który jest obowiązany do zwołania, w terminie 3 miesięcy, walnego zebrania członków lub delegatów w celu wyboru nowych władz polskiego związku sportowego. Kurator pełni swoje obowiązki do czasu wybrania nowych władz polskiego związku sportowego.

6. Kuratorowi przysługują statutowe uprawnienia zarządu polskiego związku sportowego.

Art. 24. 1. Sąd, na wniosek organu sprawującego nadzór, może, w drodze postanowienia, rozwiązać polski związek sportowy, jeżeli swoją działalnością w sposób rażący narusza on przepisy prawa.

2. Sąd, na wniosek organu sprawującego nadzór, może również, w drodze postanowienia, rozwiązać polski związek sportowy, jeżeli organ sprawujący nadzór cofnął zgodę na utworzenie polskiego związku sportowego.

Art. 25. W przypadku rozwiązania polskiego związku sportowego sąd:

1) zarządza jego likwidację, wyznaczając likwidatora, oraz w przypadku braku stosownych postanowień statutu lub uchwały statutowych organów określa przeznaczenie jego majątku;
2) wykreśla go z Krajowego Rejestru Sądowego.

Art. 26. 1. Status polskiego związku sportowego posiada ogólnokrajowe stowarzyszenie działające w zakresie wędkarstwa sportowego, ogólnokrajowe stowarzyszenie działające w zakresie sportów lotniczych oraz ogólnokrajowe stowarzyszenie działające w zakresie modelarstwa kołowego i pływającego.

2. Do stowarzyszeń, o których mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio przepisy ustawy dotyczące polskich związków sportowych, z wyłączeniem art. 7 ust. 1, art. 8 i art. 9.

Art. 27. 1. Polski Komitet Olimpijski jest związkiem stowarzyszeń i innych osób prawnych działającym na podstawie przepisów ustawy z dnia 7 kwietnia 1989 r. - Prawo o stowarzyszeniach, w celu zapewnienia udziału reprezentacji kraju w igrzyskach olimpijskich, propagowania zasad olimpizmu, reprezentowania polskiego sportu w Międzynarodowym Komitecie Olimpijskim oraz wobec narodowych komitetów olimpijskich.

2. Polski Komitet Olimpijski ustala skład reprezentacji kraju na igrzyska olimpijskie.

3. Polski Komitet Olimpijski ma wyłączne prawo wykorzystywania i używania symboliki olimpijskiej określonej w Karcie olimpijskiej oraz nazw "Igrzyska Olimpijskie" i "Komitet Olimpijski".

4. Organy administracji rządowej mają obowiązek zasięgnięcia opinii Polskiego Komitetu Olimpijskiego w sprawach:

1) strategii rozwoju sportu w Rzeczypospolitej Polskiej;
2) projektów ustaw i aktów wykonawczych dotyczących sportu;
3) programów rozwoju inwestycji o szczególnym znaczeniu dla sportu w Rzeczypospolitej Polskiej;
4) projektów programów przygotowań olimpijskich.

Rozdział 3

Zawodnicy

Art. 28. 1. Podstawowym obowiązkiem zawodnika jest przestrzeganie regulaminów sportowych i zasad rywalizacji sportowej.

2. Obowiązkiem zawodnika z chwilą powołania do kadry narodowej jest reprezentowanie kraju w międzynarodowych zawodach sportowych.

3. Szczegółowe prawa i obowiązki zawodnika w zakresie nieuregulowanym w ustawie wynikają z regulaminów właściwych polskich związków sportowych.

4. Niewykonywanie obowiązków zawodnika powoduje odpowiedzialność dyscyplinarną na zasadach określonych w regulaminach polskich związków sportowych.

Art. 29. 1. Na wniosek osoby zainteresowanej licencję zawodnika, uprawniającą do uczestnictwa w sporcie kwalifikowanym, przyznaje właściwy polski związek sportowy lub, z jego upoważnienia, związek sportowy działający w danej dyscyplinie sportu.

2. Do wniosku o przyznanie licencji zawodnika należy dołączyć:

1) zaświadczenie lekarskie o braku przeciwwskazań do uprawiania określonej dyscypliny sportu wydane przez lekarza uprawnionego do orzecznictwa sportowo-lekarskiego;
2) pisemną zgodę przedstawiciela ustawowego, opiekuna prawnego lub opiekuna faktycznego, w przypadku osoby niepełnoletniej;
3) dokumenty potwierdzające kwalifikacje do uprawiania określonej dyscypliny sportu, wymagane na podstawie odrębnych przepisów, w tym także regulaminów polskich związków sportowych;
4) pisemne zobowiązanie do przestrzegania postanowień statutu i regulaminów właściwego polskiego związku sportowego oraz międzynarodowych organizacji sportowych, w tym także do poddania się odpowiedzialności dyscyplinarnej.

3. Osoba ubiegająca się o przyznanie licencji zawodnika, która ukończyła 21 rok życia, pokrywa koszty wydania zaświadczenia lekarskiego, o którym mowa w ust. 2 pkt 1.

4. Minister właściwy do spraw kultury fizycznej i sportu w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zdrowia określi, w drodze rozporządzenia, kwalifikacje lekarzy uprawnionych do wydawania zaświadczeń lekarskich, o których mowa w ust. 2 pkt 1 oraz w art. 46 ust. 2 pkt 3, a także rodzaj niezbędnych badań lekarskich dla osób ubiegających się o przyznanie licencji zawodnika lub trenera, uwzględniając specyfikę poszczególnych dyscyplin sportu.

5. Warunki i tryb przyznawania i pozbawiania licencji zawodnika są określane w regulaminach właściwych polskich związków sportowych.

6. Polski związek sportowy prowadzi ewidencję przyznanych licencji zawodnika.

7. Polski związek sportowy może pobierać opłatę za przyznanie licencji zawodnika w wysokości nieprzekraczającej kosztów jej przyznania.

Art. 30. W sprawach przyznawania i pozbawiania licencji od orzeczeń polskiego związku sportowego osobie wnioskującej o przyznanie licencji zawodnika lub pozbawionej takiej licencji przysługuje skarga do

wojewódzkiego sądu administracyjnego.

Art. 31. 1. Zawodnik podlega obowiązkowemu ubezpieczeniu od następstw nieszczęśliwych wypadków wynikłych na skutek uprawiania sportu kwalifikowanego.

2. Obowiązek ubezpieczenia zawodnika spoczywa na klubie sportowym, którego jest członkiem albo z którym jest związany umową.

3. Obowiązek ubezpieczenia zawodnika powołanego do kadry narodowej spoczywa na właściwym polskim związku sportowym.

Art. 32. 1. Kluby sportowe z chwilą zakwalifikowania zawodnika do kadry narodowej są obowiązane umożliwić mu uczestniczenie w przygotowaniach do udziału w międzynarodowych zawodach sportowych oraz udział w tych zawodach.

2. Opieka medyczna nad zawodnikami zakwalifikowanymi do kadry narodowej w olimpijskich dyscyplinach sportu jest finansowana ze środków budżetu państwa z części, której dysponentem jest minister właściwy do spraw zdrowia.

3. Minister właściwy do spraw kultury fizycznej i sportu w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zdrowia określi, w drodze rozporządzenia, zakres opieki medycznej nad zawodnikami zakwalifikowanymi do kadry narodowej w olimpijskich dyscyplinach sportu, w tym zakres badań lekarskich oraz częstotliwość ich przeprowadzania, uwzględniając specyfikę poszczególnych dyscyplin sportu oraz potrzebę ochrony zdrowia zawodników.

4. Szkolenie sportowe zawodników zakwalifikowanych do kadry narodowej w olimpijskich dyscyplinach sportu jest finansowane ze środków budżetu państwa z części, której dysponentem jest minister właściwy do spraw kultury fizycznej i sportu.

5. Po zapewnieniu środków na realizację zadań, o których mowa w ust. 2 i 4, minister właściwy do spraw kultury fizycznej i sportu oraz minister właściwy do spraw zdrowia mogą dofinansować ze środków budżetu państwa, pozostających w ich dyspozycji, szkolenie sportowe oraz opiekę medyczną nad zawodnikami zakwalifikowanymi do kadry narodowej w innych niż olimpijskie dyscyplinach sportu.

6. W przypadku powołania do odbycia zasadniczej służby w obronie cywilnej zawodnika zakwalifikowanego do kadry narodowej szkolenie sportowe i przygotowania do udziału w reprezentacji kraju zapewnia temu zawodnikowi podmiot, który utworzył formację obrony cywilnej, w której zawodnik pełni służbę.

7. W przypadku powołania do pełnienia służby w formacjach uzbrojonych niewchodzących w skład Sił Zbrojnych zawodnika zakwalifikowanego do kadry narodowej szkolenie sportowe i przygotowania do udziału w reprezentacji kraju zapewnia organ, któremu podlega formacja.

8. W przypadku powołania do pełnienia zasadniczej służby wojskowej zawodnika zakwalifikowanego do kadry narodowej możliwość udziału w szkoleniu sportowym i przygotowaniach do udziału w reprezentacji kraju zapewnia organ, któremu podlega jednostka Sił Zbrojnych, w której zawodnik pełni zasadniczą służbę wojskową.

Art. 33. 1. Członek kadry narodowej udostępnia, na zasadach wyłączności, swój wizerunek w stroju reprezentacji kraju polskiemu związkowi sportowemu, który jest uprawniony do wykorzystania tego wizerunku do swoich celów gospodarczych w zakresie wyznaczonym przez regulaminy tego związku lub międzynarodowej organizacji sportowej działającej w danej dyscyplinie sportu.

2. Zawodnik przed zakwalifikowaniem do kadry narodowej wyraża zgodę na rozpowszechnianie swojego wizerunku w stroju reprezentacji kraju w rozumieniu art. 81 ust. 1 ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych (Dz. U. z 2000 r. Nr 80, poz. 904, z późn. zm.[3)]).

Rozdział 3a

Stypendia, nagrody, wyróżnienia i świadczenia w sporcie kwalifikowanym

Art. 34. 1. Zawodnicy, którzy nie otrzymują wynagrodzenia w związku z uprawianiem sportu kwalifikowanego, mogą otrzymywać stypendium sportowe, wypłacane przez klub sportowy na podstawie umowy określającej co najmniej obowiązki zawodnika i klubu sportowego oraz wysokość stypendium.

2. Członek kadry narodowej może otrzymywać stypendium sportowe niezależnie od otrzymywanego wynagrodzenia z tytułu uprawiania sportu kwalifikowanego albo stypendium sportowego, o którym mowa

w ust. 1, jeżeli zajmie miejsce od 1 do 8 we współzawodnictwie międzynarodowym i zobowiąże się w formie pisemnej do realizacji programu przygotowań do igrzysk olimpijskich albo programu przygotowań do mistrzostw świata lub Europy, opracowanego przez właściwy polski związek sportowy, oraz do udziału w tych zawodach.

3. Minister właściwy do spraw kultury fizycznej i sportu jest organem właściwym w sprawach przyznawania, wstrzymywania i pozbawiania stypendiów sportowych dla członków kadry narodowej. Stypendia te są finansowane ze środków budżetu państwa z części, której dysponentem jest minister właściwy do spraw kultury fizycznej i sportu.

4. Stypendium sportowe dla członka kadry narodowej wstrzymuje się, jeżeli organ, o którym mowa w ust. 3, stwierdzi, że zawodnik zaniedbuje realizację programu przygotowań, o którym mowa w ust. 2.

5. Członka kadry narodowej pozbawia się stypendium sportowego, jeżeli:

1) organ, o którym mowa w ust. 3, stwierdzi, że zawodnik nie realizuje programu przygotowań, o którym mowa w ust. 2, lub
2) utracił on zdolność do uprawiania sportu przez okres dłuższy niż 6 miesięcy, stwierdzoną orzeczeniem wydanym przez lekarza posiadającego kwalifikacje uprawniające do wydania zaświadczenia lekarskiego, o którym mowa w art. 29 ust. 2 pkt 1;
3) odmówił on udziału w zawodach, o których mowa w ust. 2.

6. Członkini kadry narodowej, która stała się niezdolna do uprawiania sportu wskutek ciąży i urodzenia dziecka, wypłaca się stypendium sportowe w pełnej wysokości przez okres ciąży i połowę przyznanego stypendium sportowego przez 6 miesięcy po urodzeniu dziecka.

7. Minister właściwy do spraw kultury fizycznej i sportu określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady i tryb przyznawania, wstrzymywania i pozbawiania stypendiów sportowych dla członków kadry narodowej, podstawę i wysokość stypendium, czas, na jaki może zostać ono przyznane, uwzględniając rodzaj osiągnięć sportowych.

Art. 35. 1. Stypendia sportowe dla zawodników osiągających wysokie wyniki sportowe w międzynarodowym współzawodnictwie sportowym lub w krajowym współzawodnictwie sportowym mogą być przyznawane przez jednostki samorządu terytorialnego i finansowane z budżetów tych jednostek.

2. Organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego, w drodze uchwały, określa warunki i tryb przyznawania, wstrzymywania i pozbawiania stypendiów sportowych, o których mowa w ust. 1.

Art. 36. 1. Okres pobierania stypendiów, o których mowa w art. 34 ust. 1 i 2 oraz w art. 35 ust. 1, zalicza się do okresu zatrudnienia w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. Nr 99, poz. 1001 i Nr 273, poz. 2703 oraz z 2005 r. Nr 64, poz. 565 i Nr 94, poz. 788) oraz do okresu zatrudnienia, od którego zależą uprawnienia pracownicze. Podstawę zaliczenia okresu pobierania stypendium stanowi zaświadczenie wydane przez podmiot wypłacający stypendium.

2. Zawodnicy pobierający stypendia, o których mowa w art. 34 ust. 1 i 2 oraz w art. 35 ust. 1, są stypendystami sportowymi w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. Nr 137, poz. 887, z późn. zm.[4)]).

Art. 37. 1. Zawodnikom, którzy osiągnęli wysokie wyniki sportowe w międzynarodowym współzawodnictwie sportowym lub w krajowym współzawodnictwie sportowym, mogą być przyznawane wyróżnienia i nagrody ze środków:

1) budżetu państwa lub
2) budżetu jednostki samorządu terytorialnego.

2. Wyróżnienia i nagrody, o których mowa w ust. 1 pkt 1, przyznaje minister właściwy do spraw kultury fizycznej i sportu.

3. Minister właściwy do spraw kultury fizycznej i sportu określi, w drodze rozporządzenia, warunki i tryb przyznawania wyróżnień i nagród, o których mowa w ust. 1 pkt 1, rodzaje wyróżnień i nagród oraz wysokość nagród pieniężnych, uwzględniając rodzaje osiągnięć sportowych, za które zawodnicy mogą otrzymać wyróżnienia i nagrody.

3a. Jednostki samorządu terytorialnego mogą przyznawać wyróżnienia i nagrody trenerom i działaczom zasłużonym w osiąganiu wyników, o których mowa w ust. 1.

4. Organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego, w drodze uchwały, określi warunki i tryb przyznawania wyróżnień i nagród, o których mowa w ust. 1 pkt 2 i ust. 3a, rodzaje wyróżnień i nagród oraz

wysokość nagród pieniężnych.

Art. 38. 1. Reprezentantom Polski na igrzyskach olimpijskich, którzy:
1) zdobyli co najmniej jeden medal olimpijski,
2) ukończyli 35. rok życia,
3) nie uczestniczą we współzawodnictwie sportowym,
4) mają obywatelstwo polskie,
5) mają stałe miejsce zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej,
6) nie byli karani za przestępstwo popełnione umyślnie

- przysługuje świadczenie pieniężne z budżetu państwa, zwane dalej "świadczeniem".

2. Świadczenie przysługujące w danym roku budżetowym ustala się na podstawie kwoty bazowej dla członków korpusu służby cywilnej, której wysokość, ustaloną według odrębnych zasad, określa ustawa budżetowa, oraz mnożnika kwoty bazowej w wysokości 1,3255.

3. Świadczenie przyznaje minister właściwy do spraw kultury fizycznej i sportu na wniosek osoby zainteresowanej lub z własnej inicjatywy.

4. Osoby zainteresowane dokumentują spełnienie warunków, o których mowa w ust. 1.

5. Minister właściwy do spraw kultury fizycznej i sportu wydaje decyzję w sprawie przyznania świadczenia w ciągu miesiąca od dnia złożenia wniosku. Minister właściwy do spraw kultury fizycznej i sportu odmawia przyznania świadczenia w przypadku stwierdzenia, że zainteresowany nie spełnia co najmniej jednego z warunków, o których mowa w ust. 1.

6. Świadczenie wypłaca się, poczynając od miesiąca, w którym zostało przyznane.

7. Osoba, która otrzymuje świadczenie, powiadamia ministra właściwego do spraw kultury fizycznej i sportu o ustaniu co najmniej jednego z warunków wymienionych w ust. 1 pkt 3-6.

8. Minister właściwy do spraw kultury fizycznej i sportu pozbawia świadczenia, począwszy od miesiąca, w którym ustał co najmniej jeden z warunków wymienionych w ust. 1 pkt 3-6.

9. Świadczenie jest wypłacane co miesiąc przez urząd obsługujący ministra właściwego do spraw kultury fizycznej i sportu.

Art. 38a. Reprezentantom Polski na zawodach "Przyjaźń 84", którzy:
1) zostali zakwalifikowani do składu reprezentacji kraju na igrzyska olimpijskie, które odbyły się w Los Angeles w 1984 r.,
2) zdobyli co najmniej 1 medal na zawodach "Przyjaźń 84",
3) spełniają warunki określone w art. 38 ust. 1 pkt 2-6

- przysługuje świadczenie pieniężne z budżetu państwa przyznawane i wypłacane w wysokości i na zasadach określonych w art. 38 ust. 2-9.

Art. 38b. Do świadczeń pieniężnych, o których mowa w art. 38 ust. 1 i art. 38a, stosuje się przepisy art. 23b ust. 11 ustawy z dnia 18 stycznia 1996 r. o kulturze fizycznej.

Rozdział 4

Odpowiedzialność dyscyplinarna oraz rozstrzyganie sporów w sporcie

Art. 39. 1. Odpowiedzialność dyscyplinarna związana z naruszeniem, w czasie lub w związku z zawodami sportowymi, reguł technicznych i dyscyplinarnych określonych przez właściwe polskie związki sportowe jest realizowana w trybie i na zasadach ustalonych w ich regulaminach, z uwzględnieniem przepisów międzynarodowych organizacji sportowych.

2. Regulaminy, o których mowa w ust. 1, powinny określać w szczególności organy dyscyplinarne uprawnione do orzekania, ich kompetencje, tryb postępowania oraz rodzaje wymierzanych kar.

Art. 40. 1. Polskie związki sportowe mogą ustanawiać stałe sądy polubowne.

2. Do sądów polubownych, o których mowa w ust. 1, stosuje się przepisy części pierwszej księgi trzeciej Kodeksu postępowania cywilnego, jeżeli ustawa nie stanowi inaczej.

Art. 41. 1. Strony mogą poddać pod rozstrzygnięcie sądów polubownych, o których mowa w art. 40

ust. 1, spory majątkowe związane z działalnością sportową.

2. Stronami postępowania przed sądem polubownym mogą być kluby i związki sportowe, osoby fizyczne uprawiające sport oraz zajmujące się jego organizacją lub upowszechnianiem, przedsiębiorcy prowadzący działalność sportową, a także inne osoby prawne, bez względu na ich siedzibę i miejsce zamieszkania.

3. Statuty właściwych polskich związków sportowych mogą określać formę zapisu na stały sąd polubowny oraz tryb postępowania odwoławczego od orzeczeń stałych sądów polubownych, a także środki dyscyplinujące zapewniające ich wykonanie w trybie wewnątrzorganizacyjnym.

Art. 42. 1. Przy Polskim Komitecie Olimpijskim działa Trybunał Arbitrażowy do Spraw Sportu, zwany dalej "Trybunałem", jako stały sąd polubowny.

2. Trybunał wydaje orzeczenia w sprawach poddanych jego właściwości na podstawie zapisu na sąd polubowny oraz na podstawie art. 23a i art. 43.

3. Do Trybunału stosuje się odpowiednio przepis art. 41, z zastrzeżeniem art. 23a.

4. Trybunał składa się z 24 arbitrów, których powołuje Zarząd Polskiego Komitetu Olimpijskiego na okres 4-letniej kadencji.

5. Organ uprawniony do powołania członka Trybunału odwołuje go wyłącznie w przypadku:

1) zrzeczenia się funkcji;
2) choroby trwale uniemożliwiającej sprawowanie funkcji;
3) skazania prawomocnym wyrokiem za popełnienie przestępstwa z winy umyślnej.

6. W przypadku odwołania członka lub jego śmierci właściwy organ powołuje nowego członka Trybunału.

7. Organizację Trybunału i tryb jego postępowania określa Zarząd Polskiego Komitetu Olimpijskiego.

8. Działalność Trybunału wiążąca się z rozpoznawaniem środków zaskarżenia, o których mowa w art. 43, może być dofinansowana ze środków budżetu państwa, z części będącej w dyspozycji ministra właściwego do spraw kultury fizycznej i sportu.

Art. 43. 1. Do Trybunału mogą być także zaskarżone decyzje dyscyplinarne lub regulaminowe właściwych organów polskich związków sportowych, których przedmiotem jest:

1) wykluczenie lub skreślenie zawodnika, sędziego lub działacza sportowego ze związku, klubu lub innej organizacji sportowej;
2) wykluczenie lub skreślenie klubu lub innej organizacji ze związku sportowego;
3) dyskwalifikacja dożywotnia lub czasowa osób, o których mowa w pkt 1;
4) pozbawienie zawodnika lub zespołu sportowego tytułu mistrza kraju albo zdobywcy Pucharu Polski;
5) przeniesienie zespołu sportowego do niższej klasy rozgrywek;
6) zakaz reprezentowania sportu polskiego w zawodach międzynarodowych lub międzynarodowych rozgrywkach pucharowych.

2. Prawo zaskarżenia decyzji dyscyplinarnych lub regulaminowych właściwych organów polskich związków sportowych przysługuje ponadto osobie uprawnionej, jeżeli decyzje te zostały wydane z rażącym naruszeniem przepisów prawa, statutów i regulaminów lub strona została pozbawiona prawa do obrony.

3. Skarga do Trybunału nie przysługuje w sprawach dotyczących technicznych reguł gry.

4. Od skargi pobiera się wpis. Wysokość wpisu nie może być wyższa niż 4.000 zł.

5. Uchylenie przez Trybunał decyzji dyscyplinarnej lub regulaminowej polskiego związku sportowego jest możliwe w przypadku, gdy wymaga tego potrzeba przeprowadzenia postępowania dowodowego w całości lub w znacznej części.

6. Orzeczenia Trybunału w sprawach, o których mowa w ust. 1 i 2, są ostateczne i nie podlegają zaskarżeniu, z zastrzeżeniem art. 44.

7. W przypadku niewykonania orzeczenia Trybunału organ nadzorujący może stosować środki przewidziane w art. 23 ust. 1.

Art. 44. 1. Od orzeczenia dyscyplinarnego lub regulaminowego wydanego przez Trybunał w sprawach, o których mowa w art. 43, oraz postanowienia wydanego na podstawie art. 23a przysługuje skarga kasacyjna do Sądu Najwyższego w przypadku rażącego naruszenia przepisów prawa lub oczywistej niesłuszności orzeczenia.

2. Skargę kasacyjną wnosi się za pośrednictwem Trybunału w terminie 1 miesiąca od dnia

doręczenia orzeczenia stronie skarżącej.

3. Trybunał odrzuci na posiedzeniu niejawnym skargę kasacyjną wniesioną po upływie terminu, z innych przyczyn niedopuszczalną, jak również kasację, której braków strona nie uzupełni w wyznaczonym terminie.

4. Trybunał przekazuje skargę kasacyjną w terminie 14 dni od dnia jej otrzymania wraz z aktami sprawy Sądowi Najwyższemu.

5. Sąd Najwyższy rozpoznaje skargę kasacyjną od orzeczenia Trybunału na zasadach przewidzianych w Kodeksie postępowania cywilnego.

Rozdział 5

Licencja trenera i licencja sędziego

Art. 45. Zajęcia w zakresie sportu kwalifikowanego mogą prowadzić wyłącznie trenerzy i instruktorzy w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 18 stycznia 1996 r. o kulturze fizycznej, po otrzymaniu licencji trenera, o której mowa w art. 46.

Art. 46. 1. Licencję trenera przyznaje właściwy polski związek sportowy lub, z jego upoważnienia, związek sportowy działający w danej dyscyplinie sportu na wniosek osoby zainteresowanej, po stwierdzeniu, że osoba ta spełnia wymagania określone w przepisach wydanych na podstawie art. 44 ust. 3 ustawy z dnia 18 stycznia 1996 r. o kulturze fizycznej.

2. Do wniosku o przyznanie licencji trenera należy dołączyć:

1) oświadczenie o posiadaniu pełnej zdolności do czynności prawnych oraz korzystaniu z pełni praw publicznych;
2) dokument potwierdzający posiadanie kwalifikacji, o których mowa w ust. 1;
3) zaświadczenie lekarskie o zdolności do wykonywania obowiązków trenera.

3. Koszty wydania zaświadczenia lekarskiego, o którym mowa w ust. 2 pkt 3, pokrywa osoba ubiegająca się o przyznanie licencji trenera.

4. Warunki i tryb przyznawania i pozbawiania licencji trenera są określone w regulaminach właściwych polskich związków sportowych.

5. Polski związek sportowy prowadzi ewidencję przyznanych licencji trenera.

6. Polski związek sportowy może pobierać opłatę za przyznanie licencji trenera w wysokości nieprzekraczającej kosztów jej przyznania.

Art. 47. 1. Osoba posiadająca licencję trenera, która nie otrzymuje wynagrodzenia w związku z wykonywaniem swojej funkcji, może otrzymywać od klubu sportowego stypendium trenerskie wypłacane przez klub sportowy na podstawie zawartej umowy, określającej co najmniej obowiązki trenera i klubu sportowego oraz wysokość stypendium.

2. Osoba pobierająca stypendium trenerskie jest stypendystą sportowym w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych.

3. Okres pobierania stypendium trenerskiego zalicza się do okresu zatrudnienia w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy oraz okresu zatrudnienia, od którego zależą uprawnienia pracownicze. Podstawę zaliczenia okresu pobierania stypendium stanowi zaświadczenie wydane przez klub sportowy.

Art. 48. 1. Sędzią sportowym może być osoba, która posiada licencję sędziego sportowego przyznaną przez właściwy polski związek sportowy.

2. Licencję sędziego sportowego można przyznać osobie, która:

1) posiada pełną zdolność do czynności prawnych;
2) korzysta z pełni praw publicznych;
3) pisemnie zobowiąże się do przestrzegania postanowień statutu i regulaminów polskich związków sportowych oraz międzynarodowych organizacji sportowych, w tym także do poddania się odpowiedzialności dyscyplinarnej.

3. Warunki i tryb przyznawania i pozbawiania licencji sędziego sportowego są określone w regulaminach właściwych polskich związków sportowych.

4. Polski związek sportowy, z uwzględnieniem przepisów międzynarodowych organizacji sportowych

działających w danej dyscyplinie sportu, określa warunki pełnienia funkcji sędziego sportowego.

5. Sędzia sportowy może otrzymywać wynagrodzenie w związku z pełnieniem swojej funkcji lub ekwiwalent sędziowski jako zwrot poniesionych kosztów.

Art. 49. Uprawnienie, o którym mowa w art. 30, przysługuje odpowiednio osobie wnioskującej o przyznanie licencji trenera albo licencji sędziego sportowego lub pozbawionej takiej licencji.

Rozdział 6

Zwalczanie dopingu w sporcie

Art. 50. 1. Dopingiem jest stosowanie przez zawodników zakazanych środków farmakologicznych lub metod uznanych za dopingowe.

2. Stosowanie dopingu jest zabronione.

Art. 51. 1. Organem właściwym w sprawach dopingu jest Komisja do Zwalczania Dopingu w Sporcie, zwana dalej "Komisją".

1a. Komisja liczy od 10 do 15 osób.

2. Minister właściwy do spraw kultury fizycznej i sportu w uzgodnieniu z ministrem właściwym do spraw zdrowia powołuje członków Komisji na okres 4-letniej kadencji spośród osób wykonujących zawody w szczególności w dziedzinach: medycyny, kultury fizycznej, sportu, biologii lub prawa i dających rękojmię prawidłowego wykonywania zadań Komisji.

3. Minister właściwy do spraw kultury fizycznej i sportu odwołuje członka Komisji w przypadku:

1) zrzeczenia się funkcji;
2) choroby trwale uniemożliwiającej sprawowanie funkcji;
3) skazania prawomocnym wyrokiem za popełnienie przestępstwa z winy umyślnej.

4. Minister właściwy do spraw kultury fizycznej i sportu w uzgodnieniu z ministrem właściwym do spraw zdrowia może odwołać członka Komisji w przypadku zaprzestania wykonywania obowiązków członka Komisji przez okres co najmniej 6 miesięcy.

5. W przypadku odwołania członka lub jego śmierci powołuje się nowego członka Komisji na zasadach określonych w ust. 2.

6. Organizację Komisji, tryb i sposób jej działania, w tym sposób podejmowania rozstrzygnięć w sprawach dotyczących interpretacji wyników kontroli antydopingowych, określa regulamin uchwalony przez Komisję i zatwierdzony przez ministra właściwego do spraw kultury fizycznej i sportu.

7. Do zadań Komisji należy w szczególności:

1) opracowywanie propozycji rozwiązań prawnych i programów walki z dopingiem w sporcie;
2) przeprowadzanie kontrolnych badań antydopingowych;
3) prowadzenie edukacji profilaktycznej;
4) upowszechnianie listy środków farmakologicznych i metod uznanych za dopingowe.

8. Działalność Komisji oraz kontrolne badania antydopingowe są finansowane ze środków budżetu państwa z części, której dysponentem jest minister właściwy do spraw kultury fizycznej i sportu.

Art. 52. Minister właściwy do spraw kultury fizycznej i sportu w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zdrowia określi, w drodze rozporządzenia, wykaz środków farmakologicznych i metod uznanych za dopingowe, których stosowanie jest zabronione, oraz tryb przeprowadzania kontrolnych badań antydopingowych, uwzględniając najnowsze osiągnięcia naukowe i ustalenia międzynarodowych organizacji sportowych.

Art. 53. 1. Zawodnicy są obowiązani poddawać się kontrolnym badaniom antydopingowym.

2. Zawodnik poddawany jest kontroli antydopingowej w czasie zawodów sportowych oraz poza zawodami sportowymi - w czasie treningów, zgrupowań, konsultacji i innych zajęć sportowych.

3. Jeżeli zawodnik odmówi poddania się kontroli antydopingowej, w tym nie zgłosi się do tej kontroli, podlega karze pozbawienia licencji zawodnika na okres od 6 miesięcy do 2 lat.

Art. 54. Minister właściwy do spraw kultury fizycznej i sportu w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zdrowia określi, w drodze rozporządzenia, podmioty przeprowadzające analizy antydopingowe,

uwzględniając konieczność zapewnienia prawidłowości przeprowadzania tych analiz.

Art. 55. Zawodnicy, trenerzy oraz inne osoby ponoszą odpowiedzialność dyscyplinarną za naruszenie przepisów antydopingowych określonych przez międzynarodowe organizacje sportowe.

Rozdział 7

Przepisy karne

Art. 56. 1. Kto, nie będąc do tego uprawnionym, wykorzystuje lub używa symboliki olimpijskiej oraz nazw, o których mowa w art. 27 ust. 3, podlega karze grzywny.

2. W przypadku popełnienia wykroczenia określonego w ust. 1 można orzec nawiązkę na rzecz Polskiego Komitetu Olimpijskiego w wysokości od 50.000 zł do 100.000 zł.

Art. 57. Kto, nie będąc do tego uprawnionym, prowadzi działalność w zakresie sportu kwalifikowanego, podlega karze grzywny.

Art. 58. Orzekanie w sprawach określonych w art. 56 i 57 następuje na podstawie przepisów Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia.

Rozdział 8

Zmiany w przepisach obowiązujących

Art. 59. W ustawie z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz. U. z 2002 r. Nr 147, poz. 1231, z późn. zm.[5)]) w art. 13^3:

1) ust. 4 otrzymuje brzmienie:
   "4. Środki Funduszu przeznacza się wyłącznie na dofinansowanie zajęć sportowo-rekreacyjnych dla uczniów, prowadzonych przez kluby sportowe działające w formie stowarzyszenia oraz inne organizacje pozarządowe, które w ramach swojej statutowej działalności realizują zadania z zakresu upowszechniania kultury fizycznej i sportu wśród dzieci i młodzieży, a także organizowanych przez jednostki samorządu terytorialnego.";
2) w ust. 5 pkt 4 otrzymuje brzmienie:
   "4) wysokość dofinansowania, z tym że maksymalna wysokość tego dofinansowania w przypadku zajęć prowadzonych przez kluby sportowe działające w formie stowarzyszenia oraz inne organizacje pozarządowe nie może przekroczyć 80 %, a w przypadku zajęć organizowanych przez jednostki samorządu terytorialnego - 50 % planowanych kosztów realizacji zajęć.".

Art. 60. W ustawie z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2000 r. Nr 14, poz. 176, z późn. zm.[6)]) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 21 w ust. 1 po pkt 78 dodaje się pkt 78a w brzmieniu:
   "78a) dochody podatników prowadzących osobiście lub w formie spółki klub sportowy w rozumieniu ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o sporcie kwalifikowanym (Dz. U. Nr 155, poz. 1298), w części przeznaczonej na szkolenie i współzawodnictwo sportowe dzieci i młodzieży,";
2) (utracił moc).

Art. 61. W ustawie z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2000 r. Nr 54, poz. 654, z późn. zm.[7)]) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 17 w ust. 1 po pkt 5 dodaje się pkt 5a w brzmieniu:
   "5a) dochody podatników będących klubami sportowymi w rozumieniu ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o sporcie kwalifikowanym (Dz. U. Nr 155, poz. 1298), w części przeznaczonej na szkolenie i współzawodnictwo sportowe dzieci i młodzieży,";
2) (utracił moc).

Art. 62. W ustawie z dnia 18 stycznia 1996 r. o kulturze fizycznej (Dz. U. z 2001 r. Nr 81, poz. 889, z późn. zm.[8)]) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1 ust. 2 otrzymuje brzmienie:
"2. Ustawa określa zasady działalności w sferze kultury fizycznej, a także zadania organów administracji rządowej i samorządu terytorialnego, klubów sportowych oraz innych podmiotów w zakresie zapewnienia prawidłowej realizacji procesu wychowania fizycznego, uprawiania sportu i rekreacji ruchowej oraz prowadzenia rehabilitacji ruchowej.";
2) w art. 3:
a) uchyla się pkt 4 i 5,
b) pkt 6 otrzymuje brzmienie:
"6) zawodnikiem jest osoba uprawiająca określoną dyscyplinę sportu,",
c) dodaje się pkt 10-11 w brzmieniu:
"10) kadra narodowa osób niepełnosprawnych jest to grupa zawodników zakwalifikowana jako kandydaci do składu reprezentacji kraju w danej dyscyplinie sportu,
11) kadra paraolimpijska jest to grupa zawodników objęta programem przygotowań do igrzysk paraolimpijskich, opracowanym przez właściwą organizację krajową zajmującą się sportem osób niepełnosprawnych.";
3) art. 5a otrzymuje brzmienie:
"Art. 5a. Minister Obrony Narodowej i minister właściwy do spraw wewnętrznych, w stosunku do jednostek sobie podległych i przez siebie nadzorowanych, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw kultury fizycznej i sportu określą, w drodze rozporządzenia, zadania z zakresu kultury fizycznej realizowane w tych jednostkach, formy organizacyjne oraz sposoby finansowania, uwzględniając cele kultury fizycznej, a także warunki działania klubów sportowych i związków sportowych w tych jednostkach.";
4) w art. 6:
a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:
"2. Klub sportowy może działać jako osoba prawna utworzona na podstawie odrębnych przepisów albo jako osoba fizyczna będąca przedsiębiorcą w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. Nr 173, poz. 1807, z późn. zm.[9)]).",
b) uchyla się ust. 3;
5) w art. 7 ust. 5 otrzymuje brzmienie:
"5. Uczniowskie kluby sportowe uzyskują osobowość prawną z chwilą wpisania do ewidencji, o której mowa w ust. 4.";
6) art. 7a otrzymuje brzmienie:
"Art. 7a. 1. Przepisy art. 7 ust. 2 i 4 stosuje się również do klubów sportowych działających w formie stowarzyszenia, których statuty nie przewidują prowadzenia działalności gospodarczej.
2. Kluby sportowe wymienione w ust. 1 uzyskują osobowość prawną z chwilą wpisania do ewidencji, o której mowa w art. 7 ust. 4.
3. Minister właściwy do spraw kultury fizycznej i sportu określi, w drodze rozporządzenia, sposób prowadzenia ewidencji uczniowskich klubów sportowych i klubów sportowych działających w formie stowarzyszenia, których statuty nie przewidują prowadzenia działalności gospodarczej, uwzględniając rodzaje dokumentów wymaganych przy składaniu wniosku oraz dane podlegające wpisowi do ewidencji.";
7) art. 8 i 9 otrzymują brzmienie:
"Art. 8. 1. Kluby sportowe, w liczbie co najmniej 3, oraz zawodnicy niezrzeszeni w klubach sportowych, w liczbie co najmniej 15, mogą zakładać związki klubów sportowych lub zawodników, zwane dalej "związkami sportowymi".
2. Związek sportowy może działać w formie stowarzyszenia lub związku stowarzyszeń.
3. W zakresie nieuregulowanym w ustawie do związków sportowych stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 7 kwietnia 1989 r. - Prawo o stowarzyszeniach (Dz. U. z 2001 r. Nr 79, poz. 855, z 2003 r. Nr 96, poz. 874 oraz z 2004 r. Nr 102, poz. 1055).
Art. 9. Zadania związków sportowych są określone w statutach i regulaminach tych związków.";
8) uchyla się art. 10 i 11;
9) po art. 12 dodaje się art. 12a-12c w brzmieniu:
"Art. 12a. 1. Opieka medyczna nad zawodnikami zakwalifikowanymi do kadry narodowej osób niepełnosprawnych oraz kadry paraolimpijskiej jest finansowana ze środków budżetu

państwa z części, której dysponentem jest minister właściwy do spraw zdrowia.

2. Minister właściwy do spraw kultury fizycznej i sportu w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zdrowia określi, w drodze rozporządzenia, zakres opieki medycznej nad zawodnikami, o których mowa w ust. 1, uwzględniając specyfikę poszczególnych dyscyplin sportu oraz potrzebę szczególnej ochrony zdrowia.

Art. 12b. Zawodnicy niepełnosprawni są obowiązani poddawać się badaniom antydopingowym na zasadach i w trybie określonym w przepisach rozdziału 6 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o sporcie kwalifikowanym (Dz. U. Nr 155, poz. 1298).

Art. 12c. 1. Zawodnicy, o których mowa w art. 12a ust. 1, podlegają obowiązkowemu ubezpieczeniu od następstw nieszczęśliwych wypadków wynikłych na skutek uprawiania sportu.

2. Obowiązek ubezpieczenia zawodników, o których mowa w ust. 1, spoczywa na organizacjach przygotowujących zawodników do udziału w międzynarodowym współzawodnictwie sportowym osób niepełnosprawnych.";

10) uchyla się art. 13-18;

11) uchyla się art. 21;

12) art. 22 otrzymuje brzmienie:

"Art. 22. 1. Zawodnicy nieposiadający licencji zawodnika mogą otrzymywać stypendium sportowe za wysokie wyniki sportowe we współzawodnictwie międzynarodowym lub krajowym finansowane ze środków budżetu jednostki samorządu terytorialnego.

2. Organ jednostki samorządu terytorialnego, w drodze uchwały, określa szczegółowe zasady i tryb przyznawania, wstrzymywania i cofania oraz wysokość stypendiów sportowych, o których mowa w ust. 1, uwzględniając obowiązki zawodnika pobierającego stypendium, skutki ich niewykonywania oraz podstawę i sposób ustalania wysokości stypendium.";

13) po art. 23 dodaje się art. 23a w brzmieniu:

"Art. 23a. 1. Członek kadry narodowej osób niepełnosprawnych i kadry paraolimpijskiej może otrzymywać stypendium sportowe, jeżeli uzyska kwalifikacje do igrzysk paraolimpijskich lub zajmie miejsce medalowe we współzawodnictwie międzynarodowym, a także zobowiąże się w formie pisemnej do realizacji programu przygotowań paraolimpijskich albo programu przygotowań do mistrzostw świata lub Europy, opracowanego przez organizację krajową zajmującą się sportem osób niepełnosprawnych, oraz do udziału w tych zawodach.

2. Okres pobierania stypendium sportowego, o którym mowa w ust. 1, zalicza się do okresu zatrudnienia w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. Nr 99, poz. 1001 i Nr 273, poz. 2703 oraz z 2005 r. Nr 64, poz. 565 i Nr 94, poz. 788) oraz okresu zatrudnienia, od którego zależą uprawnienia pracownicze. Podstawę zaliczenia okresu pobierania stypendium stanowi zaświadczenie wydane przez podmiot wypłacający stypendium.

3. Stypendia sportowe, o których mowa w ust. 1, przyznaje i wstrzymuje oraz pozbawia ich minister właściwy do spraw kultury fizycznej i sportu. Stypendia te są finansowane ze środków budżetu państwa z części, której dysponentem jest minister właściwy do spraw kultury fizycznej i sportu.

4. Stypendium sportowe, o którym mowa w ust. 1, wstrzymuje się, jeżeli zostało stwierdzone przez organ, o którym mowa w ust. 3, że zawodnik zaniedbuje realizację programu przygotowań, o którym mowa w ust. 1.

5. Członka kadry narodowej osób niepełnosprawnych lub członka kadry paraolimpijskiej pozbawia się stypendium sportowego, jeżeli:

1) zostało stwierdzone przez organ, o którym mowa w ust. 3, że zawodnik nie realizuje programu przygotowań, o którym mowa w ust. 1, lub

2) odmówił udziału w zawodach, o których mowa w ust. 1.

6. Członkini kadry narodowej osób niepełnosprawnych i kadry paraolimpijskiej, która stała się niezdolna do uprawiania sportu wskutek ciąży i urodzenia dziecka, wypłaca się stypendium sportowe w pełnej wysokości przez cały okres ciąży i w wysokości połowy przyznanego stypendium sportowego przez 6 miesięcy po urodzeniu dziecka.

7. Minister właściwy do spraw kultury fizycznej i sportu określi, w drodze

rozporządzenia, szczegółowe zasady i tryb przyznawania, wstrzymywania i pozbawiania stypendiów sportowych, o których mowa w ust. 1, wysokość stypendiów, czas, na jaki może zostać przyznane stypendium, uwzględniając rodzaje osiągnięć sportowych.";

14) uchyla się art. 24-27;
15) w art. 28 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
"1. Zawodnikom nieposiadającym licencji zawodnika, którzy osiągnęli wysokie wyniki sportowe we współzawodnictwie międzynarodowym lub krajowym, mogą być przyznawane wyróżnienia i nagrody ze środków budżetu państwa i budżetu jednostki samorządu terytorialnego.";
16) uchyla się art. 28a-41a;
17) w art. 42 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
"1. Organizowanie działalności w dziedzinie rekreacji ruchowej oraz tworzenie odpowiednich warunków materialno-technicznych dla jej rozwoju jest obowiązkiem organów administracji rządowej, organów jednostek samorządu terytorialnego i klubów sportowych.";
18) w art. 44:
a) ust. 2 i 2a otrzymują brzmienie:
"2. Kształcenie osób, o których mowa w ust. 1 i 1a, oraz menedżerów sportu przez jednostki inne niż szkoły wyższe wymaga uzyskania zgody ministra właściwego do spraw kultury fizycznej i sportu.
2a. Minister właściwy do spraw kultury fizycznej i sportu udziela zgody, o której mowa w ust. 2, w przypadku stwierdzenia, że jednostka posiada warunki kadrowe i organizacyjne dla prawidłowego przeprowadzenia kształcenia.",
b) po ust. 2a dodaje się ust. 2b w brzmieniu:
"2b. Kształcenie instruktorów i trenerów, w danej dyscyplinie sportu, oraz menedżerów sportu odbywa się według programów zatwierdzonych przez ministra właściwego do spraw kultury fizycznej i sportu po uzyskaniu opinii właściwego polskiego związku sportowego.";
19) uchyla się art. 46;
20) uchyla się rozdział 9;
21) w art. 53a ust. 3 otrzymuje brzmienie:
"3. Egzaminy stwierdzające posiadanie odpowiednich kwalifikacji niezbędnych do uprawiania żeglarstwa przeprowadza oraz stosowny dokument wydaje właściwy polski związek sportowy. Za przeprowadzenie egzaminu oraz za czynności związane z wydaniem dokumentu, o którym mowa w ust. 1, pobiera się opłatę w wysokości określonej w ust. 4; opłata ta stanowi dochód właściwego polskiego związku sportowego. Szkolenie i egzaminy na kolejne stopnie żeglarskie prowadzą instruktorzy właściwego polskiego związku sportowego według przyjętego przez ten związek systemu szkolenia. System szkolenia powinien uwzględniać stopnie określone w rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 6.";
22) w art. 53:
a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
"1. Uprawianie alpinizmu, z zastrzeżeniem ust. 2, sportów motorowych wymaga posiadania specjalistycznego przygotowania oraz przestrzegania zasad bezpieczeństwa obowiązujących w tych dyscyplinach sportu.",
b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:
"3. Egzaminy stwierdzające posiadanie odpowiednich kwalifikacji niezbędnych do uprawiania alpinizmu jaskiniowego przeprowadza oraz stosowny dokument wydaje właściwy polski związek sportowy, o którym mowa w art. 7 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o sporcie kwalifikowanym. Za przeprowadzenie egzaminu oraz za czynności związane z wydaniem dokumentu, o którym mowa w ust. 2, pobiera się opłatę w wysokości określonej w ust. 4; opłata ta stanowi dochód właściwego polskiego związku sportowego.";
23) w art. 55 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:
"1. Organizowanie pomocy oraz ratowanie osób, które uległy wypadkowi lub są narażone na niebezpieczeństwo utraty życia lub zdrowia w górach, należy w szczególności do Górskiego Ochotniczego Pogotowia Ratunkowego oraz Tatrzańskiego Ochotniczego Pogotowia Ratunkowego - specjalistycznych stowarzyszeń o zasięgu ogólnokrajowym - w zakresie określonym w statutach tych organizacji.
2. Organizowanie pomocy oraz ratowanie osób, które uległy wypadkowi lub są narażone na

niebezpieczeństwo utraty życia lub zdrowia na wodach, należy w szczególności do Wodnego Ochotniczego Pogotowia Ratunkowego - specjalistycznego stowarzyszenia o zasięgu ogólnokrajowym - w zakresie określonym w statucie tej organizacji.";

24) art. 57 otrzymuje brzmienie:

"Art. 57. 1. Kto narusza przepisy dotyczące bezpieczeństwa w dziedzinie kultury fizycznej, podlega karze grzywny.

2. Orzekanie w sprawach określonych w ust. 1 następuje na podstawie przepisów Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia.".

Art. 63. W ustawie z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej (Dz. U. z 2003 r. Nr 159, poz. 1548, z późn. zm.[10)]) art. 15 otrzymuje brzmienie:

"Art. 15. Dział kultura fizyczna i sport obejmuje sprawy:

1) kultury fizycznej;
2) rekreacji i rehabilitacji ruchowej;
3) sportu dzieci i młodzieży;
4) sportu kwalifikowanego;
5) sportu osób niepełnosprawnych.".

Art. 64. W ustawie z dnia 9 listopada 2000 r. o bezpieczeństwie morskim (Dz. U. Nr 109, poz. 1156, z późn. zm.[11)]) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 7 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

"4. Minister właściwy do spraw gospodarki morskiej może powierzyć, w drodze rozporządzenia, niektóre zadania organu inspekcyjnego w stosunku do statków sportowych o długości kadłuba do 24 m polskiemu związkowi sportowemu, o którym mowa w art. 7 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o sporcie kwalifikowanym (Dz. U. Nr 155, poz. 1298), kierując się względami uproszczenia procedur i specjalistycznym charakterem zadań realizowanych przez polskie związki sportowe.";

2) w art. 14 ust. 2a otrzymuje brzmienie:

"2a. W przypadku, o którym mowa w art. 7 ust. 4, opłaty, o których mowa w ust. 1, pobiera właściwy polski związek sportowy i stanowią one dochód tego związku.".

Art. 65. W ustawie z dnia 21 grudnia 2000 r. o żegludze śródlądowej (Dz. U. z 2001 r. Nr 5, poz. 43, z późn. zm.[12)]) w art. 19 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

"2. Rejestr statków używanych wyłącznie do uprawiania sportu lub rekreacji prowadzi właściwy polski związek sportowy, o którym mowa w art. 7 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o sporcie kwalifikowanym (Dz. U. Nr 155, poz. 1298).".

Art. 66. W ustawie z dnia 18 września 2001 r. - Kodeks morski (Dz. U. Nr 138, poz. 1545, z późn. zm.[13)]) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 12 § 2a otrzymuje brzmienie:

"§ 2a. Nazwa statku morskiego używanego wyłącznie do celów sportowych lub rekreacyjnych o długości kadłuba do 24 m podlega zatwierdzeniu, w drodze decyzji administracyjnej, przez zarząd polskiego związku sportowego, o którym mowa w art. 23 § 3.";

2) w art. 23 § 3 otrzymuje brzmienie:

"§ 3. Statek morski stanowiący polską własność, używany wyłącznie do celów sportowych lub rekreacyjnych, o długości kadłuba do 24 m, podlega obowiązkowi wpisu do polskiego rejestru jachtów prowadzonego przez polski związek sportowy, o którym mowa w art. 7 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o sporcie kwalifikowanym (Dz. U. Nr 155, poz. 1298).";

3) w art. 26 § 1 otrzymuje brzmienie:

"§ 1. Za czynności rejestrowe, o których mowa w art. 23 § 1, pobiera się opłaty rejestrowe, które stanowią dochód budżetu państwa, natomiast opłaty za czynności, o których mowa w art. 23 § 3, stanowią dochód właściwego polskiego związku sportowego prowadzącego rejestr jachtów.".

Art. 67. W ustawie z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie (Dz. U. Nr 96, poz. 873 oraz z 2004 r. Nr 64, poz. 593, Nr 116, poz. 1203 i Nr 210, poz. 2135) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 3 w ust. 4 pkt 6 otrzymuje brzmienie:
"6) klubów sportowych będących spółkami działającymi na podstawie przepisów ustawy z dnia 18 stycznia 1996 r. o kulturze fizycznej (Dz. U. z 2001 r. Nr 81, poz. 889, z późn. zm.[14)]).";
2) w art. 20 pkt 3 otrzymuje brzmienie:
"3) w odniesieniu do stowarzyszeń i klubów sportowych działających w formie stowarzyszenia za spełnienie wymagania, o którym mowa w pkt 2, można uważać prowadzenie działalności, o której mowa w pkt 1 i 2, również na rzecz członków stowarzyszenia albo klubu sportowego działającego w formie stowarzyszenia;".

Art. 68. W ustawie z dnia 17 października 2003 r. o wykonywaniu prac podwodnych (Dz. U. Nr 199, poz. 1936 oraz z 2004 r. Nr 273, poz. 2703) w art. 23 ust. 2 otrzymuje brzmienie:
"2. Na wniosek osoby zainteresowanej, która posiada dokument potwierdzający kwalifikacje płetwonurka, wydany przez krajowe i zagraniczne szkoleniowe organizacje nurkowe, o których mowa w art. 53c ust. 2 ustawy z dnia 18 stycznia 1996 r. o kulturze fizycznej (Dz. U. z 2001 r. Nr 81, poz. 889, z późn. zm.[15)]), lub inne stowarzyszenia, oraz wymaganą praktykę w zakresie wykonywania prac podwodnych, Dyrektor Urzędu Morskiego w Gdyni może wydać odpowiedni dyplom lub świadectwo potwierdzające kwalifikacje do wykonywania zawodu albo uzależnić ich wydanie od zdania przed komisją uzupełniającego egzaminu praktycznego lub teoretycznego.".

Art. 69. W ustawie z dnia 15 kwietnia 2005 r. o zmianie ustawy o kulturze fizycznej oraz ustawy o żegludze śródlądowej (Dz. U. Nr 85, poz. 726) art. 4 otrzymuje brzmienie:
"Art. 4. Licencje na uprawianie określonych dyscyplin sportu przyznane przez właściwy polski związek sportowy, o którym mowa w art. 10 ust. 1 ustawy wymienionej w art. 1, na podstawie przepisów wykonawczych przewidzianych w art. 24 ust. 3 ustawy wymienionej w art. 1 zachowują moc do dnia 31 grudnia 2006 r.".

Rozdział 9

Przepisy przejściowe i końcowe

Art. 70. 1. Z dniem wejścia w życie ustawy likwiduje się Polską Konfederację Sportu.

2. Z dniem wejścia w życie ustawy zadania Polskiej Konfederacji Sportu przejmuje minister właściwy do spraw kultury fizycznej i sportu.

3. Z dniem wejścia w życie ustawy pracownicy Polskiej Konfederacji Sportu stają się pracownikami urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw kultury fizycznej i sportu.

4. Prezes Polskiej Konfederacji Sportu, w terminie 5 dni od dnia ogłoszenia ustawy, jest obowiązany powiadomić na piśmie pracowników o skutkach prawnych w zakresie ich stosunków pracy. Przepisy art. 23^1 § 1, 4 i 6 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. - Kodeks pracy (Dz. U. z 1998 r. Nr 21, poz. 94, z późn. zm.[16)]) stosuje się odpowiednio.

5. Pracownicy Polskiej Konfederacji Sportu, którzy stali się pracownikami urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw kultury fizycznej i sportu, są obowiązani do odbycia służby przygotowawczej. Skrócenie okresu służby przygotowawczej albo zwolnienie z obowiązku jej odbywania następuje na zasadach określonych w art. 27 ust. 2 ustawy z dnia 18 grudnia 1998 r. o służbie cywilnej (Dz. U. z 1999 r. Nr 49, poz. 483, z późn. zm.[17)]).

6. Pracownikom Polskiej Konfederacji Sportu, którzy stali się pracownikami urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw kultury fizycznej i sportu, staż pracy w Polskiej Konfederacji Sportu wlicza się do stażu pracy w służbie cywilnej.

Art. 71. Minister właściwy do spraw kultury fizycznej i sportu wyznaczy likwidatora, który sporządzi bilans zamknięcia Polskiej Konfederacji Sportu, sporządzi spis spraw prowadzonych przez Polską Konfederację Sportu i niezakończonych do dnia jej likwidacji oraz, w drodze protokołu zdawczo-odbiorczego, przekaże ministrowi właściwemu do spraw kultury fizycznej i sportu składniki majątkowe Polskiej Konfederacji Sportu oraz akta spraw niezakończonych.

Art. 72. Urząd obsługujący ministra właściwego do spraw kultury fizycznej i sportu przejmuje zobowiązania i wierzytelności Polskiej Konfederacji Sportu oraz prawa i obowiązki wynikające z umów i

porozumień zawartych przez Polską Konfederację Sportu lub na jej rzecz, pozostałe po likwidacji Polskiej Konfederacji Sportu.

Art. 73. W celu wykonania przepisów ustawy Prezes Rady Ministrów może dokonać, w drodze rozporządzenia, przeniesienia niektórych planowanych dochodów i wydatków budżetowych między działami budżetu państwa i rozdziałami budżetowymi oraz zwiększenia limitów zatrudnienia i kwot wynagrodzeń, w ramach środków zaplanowanych na ten cel w ustawie budżetowej na rok 2005 w dotacji na funkcjonowanie Polskiej Konfederacji Sportu, z zachowaniem przeznaczenia środków publicznych, wynikającego z ustawy budżetowej.

Art. 74. Trybunał Arbitrażowy do Spraw Sportu, działający na podstawie przepisów ustawy wymienionej w art. 62, staje się w dniu wejścia w życie ustawy Trybunałem Arbitrażowym do Spraw Sportu w rozumieniu ustawy.

Art. 75. Licencje sędziego sportowego przyznane na podstawie przepisów wydanych na podstawie art. 46 ust. 3 ustawy wymienionej w art. 62 w brzmieniu obowiązującym do dnia wejścia w życie ustawy zachowują moc do czasu ich wygaśnięcia, nie dłużej jednak niż do dnia 31 grudnia 2006 r.

Art. 76. Zwolnienie podatkowe, o którym mowa w art. 5 ustawy z dnia 12 listopada 2003 r. o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 202, poz. 1957 oraz z 2004 r. Nr 254, poz. 2533), przysługujące sportowym spółkom akcyjnym przed dniem wejścia w życie ustawy stosuje się do podmiotów, które stały się klubami sportowymi w miejsce tych sportowych spółek akcyjnych.

Art. 77. 1. Kluby sportowe działające na podstawie przepisów ustawy wymienionej w art. 62 i uczestniczące we współzawodnictwie sportowym w dniu wejścia w życie ustawy dostosują swoje przepisy i formy działania do wymogów ustawy nie później niż w terminie 12 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.

2. Związki sportowe i polskie związki sportowe działające w dniu wejścia w życie ustawy stają się odpowiednio związkami sportowymi i polskimi związkami sportowymi w rozumieniu ustawy.

3. Związki sportowe i polskie związki sportowe, o których mowa w ust. 2, dostosują swoją działalność, w tym statuty i regulaminy wewnętrzne, do wymogów ustawy nie później niż w terminie 12 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.

4. Z dniem wejścia w życie ustawy umarza się należności przysługujące budżetowi państwa w części "obrona narodowa", powstałe do dnia wejścia w życie ustawy, od stowarzyszeń kultury fizycznej określonych statutowo jako wojskowe kluby sportowe, działających na podstawie ustawy wymienionej w art. 62.

Art. 78. Licencje zawodnika przyznane na podstawie art. 24 ust. 1 ustawy wymienionej w art. 62 w brzmieniu obowiązującym do dnia wejścia w życie ustawy zachowują moc do czasu ich wygaśnięcia, nie dłużej jednak niż do dnia 31 grudnia 2006 r.

Art. 79. Kluby sportowe niebędące spółkami akcyjnymi, które uzyskały zgodę Prezesa Polskiej Konfederacji Sportu na czasowy udział w lidze zawodowej na podstawie art. 36 ust. 4 ustawy wymienionej w art. 62 w brzmieniu obowiązującym do dnia wejścia w życie ustawy, zachowują to uprawnienie, nie dłużej jednak niż do dnia 31 grudnia 2005 r.

Art. 80. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 10 ust. 6, art. 28 ust. 2, art. 48 ust. 3 i 5 i art. 49 ust. 4 ustawy wymienionej w art. 62 w brzmieniu obowiązującym do dnia wejścia w życie ustawy zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie upoważnień wymienionych w art. 10, art. 37 ust. 3, art. 52 i art. 54.

Art. 81. Traci moc ustawa z dnia 7 czerwca 2002 r. o Polskiej Konfederacji Sportu (Dz. U. Nr 93, poz. 820 oraz z 2003 r. Nr 189, poz. 1849).

Art. 82. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem:

1) art. 70 ust. 4 i art. 71, które wchodzą w życie z dniem ogłoszenia;
2) art. 60 i art. 61, które wchodzą w życie z dniem 1 stycznia 2006 r.;
3) art. 45, który wchodzi w życie po upływie 12 miesięcy od dnia ogłoszenia.

---

1) Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi, ustawę z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawę z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych, ustawę z dnia 18 stycznia 1996 r. o kulturze fizycznej, ustawę z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej, ustawę z dnia 9 listopada 2000 r. o bezpieczeństwie morskim, ustawę z dnia 21 grudnia 2000 r. o żegludze śródlądowej, ustawę z dnia 18 września 2001 r. - Kodeks morski, ustawę z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie, ustawę z dnia 17 października 2003 r. o wykonywaniu prac podwodnych i ustawę z dnia 15 kwietnia 2005 r. o zmianie ustawy o kulturze fizycznej oraz ustawy o żegludze śródlądowej.

2) Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 281, poz. 2777 oraz z 2005 r. Nr 33, poz. 289, Nr 94, poz. 788 i Nr 143, poz. 1199.

3) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 128, poz. 1402, z 2002 r. Nr 126, poz. 1068 i Nr 197, poz. 1662, z 2003 r. Nr 166, poz. 1610 oraz z 2004 r. Nr 91, poz. 869, Nr 96, poz. 959 i Nr 172, poz. 1804.

4) Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1998 r. Nr 162, poz. 1118 i 1126, z 1999 r. Nr 26, poz. 228, Nr 60, poz. 636, Nr 72, poz. 802, Nr 78, poz. 875 i Nr 110, poz. 1256, z 2000 r. Nr 9, poz. 118, Nr 95, poz. 1041, Nr 104, poz. 1104 i Nr 119, poz. 1249, z 2001 r. Nr 8, poz. 64, Nr 27, poz. 298, Nr 39, poz. 459, Nr 72, poz. 748, Nr 100, poz. 1080, Nr 110, poz. 1189, Nr 111, poz. 1194, Nr 130, poz. 1452 i Nr 154, poz. 1792, z 2002 r. Nr 25, poz. 253, Nr 41, poz. 365, Nr 74, poz. 676, Nr 155, poz. 1287, Nr 169, poz. 1387, Nr 199, poz. 1673, Nr 200, poz. 1679 i Nr 241, poz. 2074, z 2003 r. Nr 56, poz. 498, Nr 65, poz. 595, Nr 135, poz. 1268, Nr 149, poz. 1450, Nr 166, poz. 1609, Nr 170, poz. 1651, Nr 190, poz. 1864, Nr 210, poz. 2037, Nr 223, poz. 2217 i Nr 228, poz. 2255, z 2004 r. Nr 19, poz. 177, Nr 64, poz. 593, Nr 99, poz. 1001, Nr 121, poz. 1264, Nr 146, poz. 1546, Nr 173, poz. 1808, Nr 187, poz. 1925 i Nr 210, poz. 2135 oraz z 2005 r. Nr 64, poz. 565, Nr 86, poz. 732, Nr 132, poz. 1110, Nr 143, poz. 1199 i 1202 i Nr 150, poz. 1248.

5) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 167, poz. 1372, z 2003 r. Nr 80, poz. 719 i Nr 122, poz. 1143, z 2004 r. Nr 29, poz. 257, Nr 99, poz. 1001, Nr 152, poz. 1597 i Nr 273, poz. 2703 oraz z 2005 r. Nr 23, poz. 186 i Nr 132, poz. 1110.

6) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2000 r. Nr 22, poz. 270, Nr 60, poz. 703, Nr 70, poz. 816, Nr 104, poz. 1104, Nr 117, poz. 1228 i Nr 122, poz. 1324, z 2001 r. Nr 4, poz. 27, Nr 8, poz. 64, Nr 52, poz. 539, Nr 73, poz. 764, Nr 74, poz. 784, Nr 88, poz. 961, Nr 89, poz. 968, Nr 102, poz. 1117, Nr 106, poz. 1150, Nr 110, poz. 1190, Nr 125, poz. 1363 i 1370 i Nr 134, poz. 1509, z 2002 r. Nr 19, poz. 199, Nr 25, poz. 253, Nr 74, poz. 676, Nr 78, poz. 715, Nr 89, poz. 804, Nr 135, poz. 1146, Nr 141, poz. 1182, Nr 169, poz. 1384, Nr 181, poz. 1515, Nr 200, poz. 1679 i Nr 240, poz. 2058, z 2003 r. Nr 7, poz. 79, Nr 45, poz. 391, Nr 65, poz. 595, Nr 84, poz. 774, Nr 90, poz. 844, Nr 96, poz. 874, Nr 122, poz. 1143, Nr 135, poz. 1268, Nr 137, poz. 1302, Nr 166, poz. 1608, Nr 202, poz. 1956, Nr 222, poz. 2201, Nr 223, poz. 2217 i Nr 228, poz. 2255, z 2004 r. Nr 29, poz. 257, Nr 54, poz. 535, Nr 93, poz. 894, Nr 99, poz. 1001, Nr 109, poz. 1163, Nr 116, poz. 1203, 1205 i 1207, Nr 120, poz. 1252, Nr 123, poz. 1291, Nr 162, poz. 1691, Nr 210, poz. 2135, Nr 263, poz. 2619 i Nr 281, poz. 2779 i 2781 oraz z 2005 r. Nr 25, poz. 202, Nr 30, poz. 262, Nr 85, poz. 725, Nr 86, poz. 732, Nr 90, poz. 757, Nr 102, poz. 852 i Nr 143, poz. 1199 i 1202.

7) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2000 r. Nr 60, poz. 700 i 703, Nr 86, poz. 958, Nr 103, poz. 1100, Nr 117, poz. 1228 i Nr 122, poz. 1315 i 1324, z 2001 r. Nr 106, poz. 1150, Nr 110, poz. 1190 i Nr 125, poz. 1363, z 2002 r. Nr 25, poz. 253, Nr 74, poz. 676, Nr 93, poz. 820, Nr 141, poz. 1179, Nr 169, poz. 1384, Nr 199, poz. 1672, Nr 200, poz. 1684 i Nr 230, poz. 1922, z 2003 r. Nr 45, poz. 391, Nr 96, poz. 874, Nr 137, poz. 1302, Nr 180, poz. 1759, Nr 202, poz. 1957, Nr 217, poz. 2124 i Nr 223, poz. 2218, z 2004 r. Nr 6, poz. 39, Nr 29, poz. 257, Nr 54, poz. 535, Nr 93, poz. 894, Nr 121, poz. 1262, Nr 123, poz. 1291, Nr 146, poz. 1546, Nr 171, poz. 1800, Nr 210, poz. 2135 i Nr 254, poz. 2533 oraz z 2005 r. Nr 25, poz. 202, Nr 57, poz. 491, Nr 78, poz. 684 i Nr 143, poz. 1199.

8) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 102, poz.

1115, z 2002 r. Nr 4, poz. 31, Nr 25, poz. 253, Nr 74, poz. 676, Nr 93, poz. 820, Nr 130, poz. 1112 i Nr 207, poz. 1752, z 2003 r. Nr 203, poz. 1966, z 2004 r. Nr 96, poz. 959 i Nr 173, poz. 1808 oraz z 2005 r. Nr 85, poz. 726.

9) Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r Nr 281, poz. 2777 oraz z 2005 r. Nr 33, poz. 289, Nr 94, poz. 788 i Nr 143, poz. 1199.

10) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2003 r. Nr 162, poz. 1568 i Nr 190, poz. 1864, z 2004 r. Nr 19, poz. 177, Nr 69, poz. 624, Nr 91, poz. 873, Nr 96, poz. 959, Nr 116, poz. 1206, Nr 238, poz. 2390 i Nr 273, poz. 2702 oraz z 2005 r. Nr 17, poz. 141 i Nr 33, poz. 288.

11) Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 240, poz. 2060, z 2003 r. Nr 199, poz. 1936 i Nr 229, poz. 2277 oraz z 2004 r. Nr 6, poz. 41, Nr 93, poz. 895 i 899 i Nr 273, poz. 2703.

12) Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 100, poz. 1085, z 2002 r. Nr 199, poz. 1672, z 2003 r. Nr 211, poz. 2049, z 2004 r. Nr 6, poz. 41, Nr 93, poz. 895 i Nr 96, poz. 959 oraz z 2005 r. Nr 85, poz. 726.

13) Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 41, poz. 365, z 2003 r. Nr 229, poz. 2277 oraz z 2004 r. Nr 93, poz. 895 i Nr 173, poz. 1808.

14) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 102, poz. 1115, z 2002 r. Nr 4, poz. 31, Nr 25, poz. 253, Nr 74, poz. 676, Nr 93, poz. 820, Nr 130, poz. 1112 i Nr 207, poz. 1752, z 2003 r. Nr 203, poz. 1966, z 2004 r. Nr 96, poz. 959 i Nr 173, poz. 1808 oraz z 2005 r. Nr 85, poz. 726 i Nr 155, poz. 1298.

15) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 102, poz. 1115, z 2002 r. Nr 4, poz. 31, Nr 25, poz. 253, Nr 74, poz. 676, Nr 93, poz. 820, Nr 130, poz. 1112 i Nr 207, poz. 1752, z 2003 r. Nr 203, poz. 1966 , z 2004 r. Nr 96, poz. 959 i Nr 173, poz. 1808 oraz z 2005 r. Nr 85, poz. 726 i Nr 155, poz. 1298.

16) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1998 r. Nr 106, poz. 668 i Nr 113, poz. 717, z 1999 r. Nr 99, poz. 1152, z 2000 r. Nr 19, poz. 239, Nr 43, poz. 489, Nr 107, poz. 1127 i Nr 120, poz. 1268, z 2001 r. Nr 11, poz. 84, Nr 28, poz. 301, Nr 52, poz. 538, Nr 99, poz. 1075, Nr 111, poz. 1194, Nr 123, poz. 1354, Nr 128, poz. 1405 i Nr 154, poz. 1805, z 2002 r. Nr 74, poz. 676, Nr 135, poz. 1146, Nr 196, poz. 1660, Nr 199, poz. 1673 i Nr 200, poz. 1679, z 2003 r. Nr 166, poz. 1608 i Nr 213, poz. 2081, z 2004 r. Nr 96, poz. 959, Nr 99, poz. 1001, Nr 120, poz. 1252 i Nr 240, poz. 2407 oraz z 2005 r. Nr 10, poz. 71, Nr 68, poz. 610 i Nr 86, poz. 732.

17) Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1999 r. Nr 70, poz. 778 i Nr 110, poz. 1255, z 2001 r. Nr 102, poz. 1116, Nr 111, poz. 1194, Nr 128, poz. 1403 i Nr 154, poz. 1800, z 2002 r. Nr 150, poz. 1237, Nr 153, poz. 1271, Nr 238, poz. 2025 i Nr 240, poz. 2052, z 2003 r. Nr 228, poz. 2256 i 2257, z 2004 r. Nr 33, poz. 287, Nr 179, poz. 1845 i Nr 273, poz. 2703 oraz z 2005 r. Nr 10, poz. 71 i Nr 132, poz. 1110.